

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
І 1 У. 11162/10 (2009)
28.07.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија Јелене Ивановић, председника већа, Зорице Китановић и Руже Урошевић, чланова већа, са судијским помоћником Ксенијом Ивановић, записничарем, у управном спору по тужби тужиоца “Т. С.” Д.О.О. Б.,, кога заступа пуномоћник Р. С., адвокат из Б., против решења Управе за јавне набавке Републике Србије – Комисије за заштиту права број од 08.07.2009.године уз учешће заинтересованог лица “С. Ф.” Д.О.О. Б., у предмету јавне набавке, у нејавној седници већа одржаној дана 28.07.2011.године донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА** и **ПОНИШТАВА** решење Управе за јавне набавке Републике Србије - Комисије за заштиту права број од 08.07.2009. године.

Образложење

Оспореним решењем одбијен је захтев за заштиту права подносиоца захтева “Т. С.” Д.О.О. из Б., улица поднет у отвореном поступку јавне набавке услуга, обликоване по партијама – услуге руковања и одржавања функције

складишта генералног терета и складиштења робе – избор руковаоца складишта терета у Б., Л., И., О. и Л. у делу који се односи на партију 1. - “С. г. т. у Б.”, ЈН број за који је јавни позив објављен у “Службеном гласнику Републике Србије 15” од 27.02.2009.године, наручиоца Републике Србије, Министарство трговине и услуга, Републичке дирекције за робне резерве из Б., као неоснован.

У тужби поднетој Врховном суду Србије дана 20.августа 2009.године и заведеној у том суду под У.6036/09 којом спори законитост решења туженог, тужилац наводи да није поступљено по правилима поступка. Чињенично стање није правилно утврђено нити је из утврђених чињеница изведен правилан закључак. Тужени није правилно оценио наводе захтева о нетачности информација о површини складишта, нити се упуштао у наводе приговора који се тичу измене конкурсне документације. Погрешно су оцењени наводи захтева који се тичу достављања уверења Министарства унутрашњих послова Републике Србије о завршеној обуци, о положеном испиту за противпожарну заштиту и физичко-техничко обезбеђење као и на одобрење овог органа за руковање оружјем односно његово ношење. Тужени није на адекватан начин проверио да ли је изабрани понуђач уопште обављао послове руковања и одржавања складишта генералног терета и складиштења робе. Тужилац истиче да овај понуђач није испуњавао услове из члана 44. Закона о јавним набавкама. Сматра да је закон погрешно примењен на његову штету па је предложио да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени је остао при разлозима из оспореног решења. Оценио је све битне наводе захтева при чему то што је наручилац доносио закључак 19.05.2009.године којим је одлучивао о захтеву тако што га је одбацио као неблаговремен, није од утицаја на одлуку туженог, јер је тужени по жалби тужиоца својим решењем број од 23.06.2009.године, овај закључак поништио. Предложио је да суд тужбу као неосновану одбије.

Заинтересоном лицу “С. Ф.” Д.О.О. Б. је достављена тужба на одговор, али га ово заинтересовано лице у остављеном року није доставило.

Управном суду су дана 01.01.2010.године на основу члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова (“Службени гласник РС” 116/08 и 104/09), уступљени предмети

Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009.године није донета коначна одлука а за које је надлежан Управни суд на основу члана 29. став 1. истог закона.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу као и свих списа ове управне ствари поступајући на основу одредбе члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09) по правилима поступка прописаним одредбама Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" 46/96), Управни суд је нашао:

-Тужба је основана.

Приликом доношења оспореног решења учињене су повреде правила поступања из члана 196. став 3. и члана 201. став 1. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ" 33/97 и 31/01), које су утицале на решење ове управне ствари.

Одредбом члана 196. став 3. ЗУП-а изричито је прописано да писмено решење садржи, поред осталог, и потпис службеног лица док је одредбом члана 201. став 1. истог Закона прописано да решење потписује службено лице које га доноси.

Из садржине оспореног решења произилази да је службено лице које га доноси председник комисије за заштиту права, С. В., али да га ово лице није потписало већ "за председника" Ј. М.

У поновном поступку тужени ће да отклони учињене повреде правила поступања па ће службено лице које доноси оспорено решење ово и да потпише, а уколико то чини друго лице, у уводу решења мора да буду наведени број и датум овлашћења за доношење од стране лица које га је потписало.

Имајући у виду напред наведено Управни суд је нашао да је закон погрешно примењен на штету тужиоца, па је тужбу уважио, оспорено решење поништио и одлучио као у диспозитиву применом члана 38. став 2. и члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" 46/96), а тужени ће да има у виду да су правно схватање и примедбе суда у погледу поступка обавезне за надлежни орган у смислу члана 61. цитираног Закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 28.07.2011. године, I 1 У. 11162/10 (2009)

Записничар
Ксенија Ивановић, с.р.

Председник већа-судија
Јелена Ивановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

НМ